

dem i Aarhus; at Vareafgifterne idetmindste maa blive lige med dem i Aarhus eller i Frederikshavn og med den Tillægsbestemmelse, som Havnetaxterne for Frederikshavn have angaaende Exporten; at Havnebestyrelsen maa faae Sæde i Esbjerg; at Esbjerg som Havneby maa blive istand til at opfylde de blot rimelige Fordringer, der maa stilles fra Skibsfartens Side; at, som paavist andetsteds, et Fyrskib maa blive lagt udenfor Graadby, og endelig at den høitærede Minister vil alvorlig tage under Overveielse, om ikke Staten kan overtage Dampskibstrafiken fra Esbjerg til England. Hertil skal jeg kun bemærke, at det jo er faktisk, at denne Trafik giver det forenede Dampskibsselskab Udbytte, endog saa et Udbytte, der skal bære Tab paa andre Router. Hvorvidt det er rigtigt at benytte disse Skibe til at føre Posten fra Nordamerika og England til Danmark, skal jeg ikke her udtale mig om; det er maaste et Spørgsmaal, som det kan være værd at tage under Overveielse. Derimod mener jeg, at man dog idetmindste foreløbig burde gjøre Forsøg med at lade Staten overtage Trafiken.

Indenrigsministeren (Steel): Den ærede Forespørger (Hvid) har med en i Detail gaaende Fremstilling, som vidner om, at han virkelig har sat sig nysgert ind i Sagen, forelagt dette Spørgsmaal for Indenrigsministeriet, som jeg skal søge at besvare, saavidt det er mig muligt, idet jeg dog noget mindre end det ærede Medlem vil opholde mig ved enkelte mindre Spørgsmaal, men se at holde mig til det, som egentlig taler er Kjernen i Sagen, og som giver hele Forespørgslen sin virkelig begrundede Bæretigelse. — Enkelte af den ærede Forespørgers Spørgsmaal ere stilledes paa en saadan Maade, Fremstillingen deraf er stet saaledes, at den ikke har været veiledende for den rigtige Opfattelse af Forholdet, men ganske vist har maattet være noget overraskende for dem, der ikke ere nærmere inde i Forholdene, end det tør antages, at en stor Del af de ærede Medlemmer her i Salen er. Naar saaledes det ærede Medlem med stor Nysgertighed gennem mangfoldige Exempler segte at vise, at der er en gennemgaaende Uoverensstemmelse mellem Taxterne fra de forskellige Steder i Landet til England, og saa fra Esbjerg, er det i visse Henseender rigtigt, men Grunden dertil maa vides, før man kan bedømme Forholdet rigtigt. Sagen er den, at da Kreaturudspørgslen her fra Landet begyndte at faae nogen Betydning, var der jo ikke Tale om Befordring af fedede Kreaturer fra Sylland til Esbjerg, men da var det i Reglen magre Kreaturer, der førtes fra de forskellige Egne i Sylland til Høsum Marked. Det var om at gaae at erobre for Statsbanerne den bedste tiltagende Trafik, og som Følge deraf maatte man faa meget som muligt lette Beføstningerne ved Befordringen af Kreaturer paa Jernbanen. Man

maatte se at bidrage til, at Udgifterne ikke blev overordentlig meget høiere, end de vilde være, naar Kreaturerne befordredes drivende tillands. Men Beføstningen ved Forsendelse af Kreaturerne over Land afhænger i væsentlig Grad af den Veilængde, som de maa passere, da naturligvis hver Dags Ophold paa en Reise med Kreaturer medfører ikke lidt forgydede Udgifter. Man gik derfor ud fra, at det, der maatte være det Bestemmende, naar man vilde kunne tilveiebringe en Lettelse i Kreaturtransporten, var Spørgsmaalet om, hvilken Veilængde Kreaturerne vilde have at tilbagelægge til Høsum, naar de skulle føres over Land; med andre Ord; hvilken er Driftsveiens Længde? Derfra kommer det Udtryk, som det ærede Medlem kaldte Kreaturmil, det vil sige den Veilængde, som Kreaturerne have at passere, naar de tilfods skulle føres til Høsum. Man traf altsaa den Foranstaltning, at, selv om Trafikveien vilde blive længere end Driftsveien, vilde man ikke tage Betaling for flere Mil, som Kreaturerne befordredes pr. Jernbane, end de, som de vilde have at tilbagelægge, naar de blev drevne over Land til Høsum. Det var for at løfte Trafiken til Jernbanen, for at formindste Udgifterne ved Forsendelsen saa meget som muligt. Hertil kommer, at man paa den Tid, hvor de fleste Kreaturer blive førte dertil, nemlig ved Joraaarsmarkedstiden, havde faaet nogen Lempelse og Medtættelse i Fragterne til Fordel for denne Trafik. Saaledes er det kommet, at der tilsyneladende og ogsaa i Virkeligheden kan være en ikke saa ringe Forskjel i Betalingen for Kreaturtransporten paa de jydsk Baner, naar man regner efter Banemil, thi, som jeg bemærkede før, i mangfoldige Tilfælde er Baneveien længere end Driftsveien, i hvilket Tilfælde jo da denne Omstændighed kommer Forsenderne til Gavn, hvorimod Forholdet i andre Tilfælde kan stille sig saaledes, at Driftsveien ikke afviger meget fra Baneveien, og i saa Tilfælde vil der ikke tilflyde de Paagældende synderlig stor Fordel. Dette er Forholdene, saaledes som de hidtil have udviklet sig, og som Jernbanebestyrelsen har troet, at der ialtfald hidtil ikke var Grund til at fravige. Naar det ærede Medlem mente, at vore Taxter i det Hele vare høiere end Nabolandenes, da er dette ikke rigtigt. Det har sine Vanskeligheder at foretage Sammenligninger inmellem Taxterne i det ene og det andet Land, fordi Taxterne paa de forskellige Steder ere konstruerede paa forskellig Maade. Man regner pr. Stykke, man regner pr. Vognladning, og man regner efter Vognens Fladeindhold, men i Særdeleshed har dog maaste den færgene Foranstaltning hos os, at man ikke regner efter virkelige Banemil men efter Driftsmil, bevirket, at det er vanskeligt at sammenholde Taxterne i det ene og det andet Land. Vist er det imidlertid, at Betalingen for Kreaturtransport i Sverrig og paa Hamborg-Berlinerbanen tilsyneladende kommer vor